

ஆர்யதர்மம்.

விபவ-ஸ்ரீ கார்த்திகை-மீ ௨௧௨

வேதாந்த ஸார ஸங்கிரஹம்.

(மூன்றாவது வர்ணகம்.)

(528-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

நம்மால் பார்க்கப்படும் ஸகலப்பிரபஞ்சமும் ஸத்தியமென்று கருதும் அக்ஞர்களுக்கு இருக்கும் பிரமத்தைப்போக்கி ஆத்ம ஸ்வரூபம்தான் ஸத்யமான வஸ்து. இதர வஸ்துக்கள் யாவும் அநித்தியமென்பதை யறிவிக்கவேண்டி இந்த வர்ணகத்தில் பிரபஞ்சத்தைப்பற்றி விசாரிக்கிறார்.

சிஷ்யன் குருவினிடம் வந்து அடிவணங்கி வினவுகின்றான். ஸ்வாமின் இப்பிரபஞ்சம் எத்துணைப் பிரகாரமாகும்.

குரு:— சிதாத்மாவென்றும் அசிதாத்மாவென்றும் இருவகையாகும்.

சிஷ்:— இப்பிரபஞ்சத்தில் ஸம்மந்தப்படாமல் அதீதமாயிருக்கும் ஆன்மஸ்வரூபத்தைப் பிரபஞ்சத்திலுள்ளிருப்பதாக எப்படிக்கூறவியலும்.

குரு:— பிரபஞ்சமென்றால் சேதனஸ்வரூபம், சில அசேதனஸ்வரூபம் சில இவ்விரண்டும் சேர்ந்து தான் பிரபஞ்சமென்று வியவகரிக்கப்படுகின்றது. ஆத்மாவென்று சொல்லப்படும். சேதனரூபமான வஸ்துவன்றி பிரபஞ்சமில்லையாகையால் அதற்கும் பிரபஞ்சத்தில் அந்தர்பாவம் அங்கீகரிக்கத்தான் வேண்டும்.

சிஷ்:— அப்படியானால் சேதனமென்றால் என்ன? அசேதனமென்றால் என்ன?

குரு:—தாமாகப்போகும்சக்தியுடன் கூடிய ஸகலமான ஜங்கமங்களும் சேதனன் என்று கூறப்படுகின்றன. ஸ்வயமாகச்செல்லும் சக்தியற்றமைற்றஸ்தாவாங்கள் யாவும் அசேதனங்களாகும்.

சிஷ்:— இவ்விதம் கூறினால் சேதனங்களுக்குள்ளும் அசேதனங்களுக்குள்ளும் பலவகைப் பிரிவிருக்கின்றபடியால் இரண்டு விதமென்று எப்படிக்கூறலாம்.

குரு:—அனாத்மாவென்பது ஒரே வஸ்துதான்; அது தான் ஒன்றாயிருந்தாலும் கார்யரூபத்தால் பலவாகின்றது. ஆத்மாவென்பதும் ஒரே ரூபம்தான். அதுவும் அனாத்மாவான மாயையினுடைய கார்யங்களுக்கு உபாதியாயிருப்பதால் அநேக ஜீவர்களாகவும் அனேக ஈசுவர்களாகவும் ஆகின்றது.

சிஷ்:— ஒருவனாய் விளங்கும் ஈசுவானுக்கு ஜீவனுக்குப்போல் அனேக ரூபம் எப்படி ஏற்படும்.

குரு:— புண்யக்ஷேத்திரங்களிலும் கிராமங்களிலும் கிரகங்களிலும், சிவ விஷ்ணுமுதலான பலமூர்த்திபேதங்களிருப்பதைக் கொண்டு சொல்லப்படுகின்றது.

சிஷ்:— மண், கல், லோகம் முதலானவைகளாக விளங்கும் அந்த மூர்த்திகளுக்கு ஈசுவரத்வம் எப்படி ஸித்திக்கும்?

குரு:— பல மஹான்களும் அந்த மூர்த்திகளுக்கு விசேஷமான பொருளைச் செலவிட்டு சரீரப்பிரயாஸையுடன் அபிஷேகம், அர்ச்சனம், நிவேதனம் முதலிய ஆராதனங்களைச் செய்து இஷ்டஸித்தியையடைகிறபடியால் அவைகளுக்கு ஈசுவரத்வம் உண்டென்றே கொள்ளவேண்டும். எவர்களுக்கு சாஸ்திரங்களிலும், வேதங்களிலும் ஸத்குருக்களுடைய உபதேசங்களிலும், சிஷ்டாசாரங்களிலும் நம்பிக்கையில் லேயோ, அவ்வித நாஸ்திகர்களை இங்கு உதாரணமாகக் காட்டக்கூடாது, எந்தவிடங்களிலும் ஈசுவரன் உண்டு. சாஸ்திரார்த்தங்கள் ஸத்தியம், தர்மம், அதர்மம், பாபம், புண்யம் இவைகளுடைய பலன்களை நாம் அனுபவித்தே தீரவேண்டும் என்று சிரத்தையுடன் இருக்கும் ஆஸ்திக மஹாஜனங்களுக்குத்தான் இங்கு உதாஹரணம் காண்பிவிக்கப்படுகின்றது. பின்னும் மிகவும் துர்கந்தமான மலம், மூத்

திரம், மஞ்ஞா மாம்ஸம், ரக்தம் முதலான ஆபாஸவஸ்துக் களின் ஸ்வரூபமாயிருக்கும் இந்த சரீரத்தில் ஆத்மா என்று கருதுகின்ற ஜீவர்களுக்கு யாதொரு கோஷமுமின்றி சுத்த மாய் விளங்கும் லோகம், சிலை முதலான வஸ்துக்களில் ஈச வரபுத்தியை வைப்பதில் என்ன தோஷம்? கீதாசாஸ்திரத்தில்

यो यो यां यां तनुं भक्तः श्रद्धयाचैतुमिच्छति ।

तस्य तस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहम् ॥

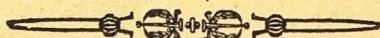
யொயொயாயா யா தநு ஹக்ஷ: ஸ்ரத்தயா_ஹயை_ஹ த_ஹயி_ஹவதி ।

தஸ்ய தஸ்யா_ஹவலா_ஹ ஸ்ரத்தா_ஹ தா_ஹமே_ஹவ வி_ஹதயா_ஹம்ய_ஹஹ ॥

எவனெவன் எந்தெந்தமாதிரி மூர்த்திபாக என்னை பாவித்து சிரத்தையுடன் அர்ச்சிக்கிறானோ, அவனவனுக்கு அந்தந்த ரூபமாக நான் இருந்துகொண்டு திருடமான பக்தியையுண்டு பண்ணி அனுக்கிரஹம் செய்கிறேன் என்று பகவானும் சொல்லியிருக்கிறார்; ஆகையால் ஈசவரனுக்கு அநேக ரூபங் கள் ஏற்படலாம். ஈசவராஸம்பந்தமில்லாத வஸ்துக்களே உலகிலில்லை. ஆனாலும் சுத்தமான சிற்சிலவிடங்களில் பவித் திரமான வேதமந்திரங்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட விடத்தில் ஈசவராஸாந்தித்யம் அதிகமிருப்பதால் அந்த மூர்த் திகளை உபாஸிக்கிறார்கள். (தொடரும்)

ஆர்யதர்மம் உபபத்திராதிபர்.

ஸ்ரீ காசி பிராமண மஹாஸம்மேளனம்.

(536-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இனி 3-தினங்களிலும் ஸபையில் நடந்த விவரங்களைச் சுருங் கச் சொல்லி விஷயத்தை முடிக்கிறேன்.

முதலில் ஸபையில் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டவிஷயம்

गोरक्षणं सनातनधर्मीयाणां मातृपरिपालनमिव परमं कर्तव्यमिति सर्वैरपि सनातनधर्मीयैः तदर्थं बद्धपरिकरैर्भाव्यमितीयं सभा साभिनिवेशं

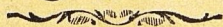
சூர்யசி | மொரகூணம் ஸநாதநயஜீபாணாம் சோத்யவரி
பாவநரிவ வாரி: சுதபுஷிதி ஸவெபூரவி ஸநாதநய
ஜீபெய: தடிய: வலவரிசுரெமபூஷிதீயம் ஸவா லா
விநிவெஸம் ஸஞ்ஜயதி |

கோரகூணமென்பது ஸனாதன தர்மிகளுக்கு மாத்ரு பரிபாலனம் போல் அவசியம் செய்யத்தக்கது. அதற்காக ஸனாதனதர்மிகள் யாவரும் வெகு முயற்சியெடுக்கவேண்டுமென்று இச்சபை முக்ய மாய் கோருகிறது என்ற இவ்விஷயத்தை பண்டித ஸ்ரீ அசிலானந்த கவிரத்னர் பிரேரித்தார். அதை மஹாமஹோபாத்தியாய பண்டித விஸ்வபாக்ஷ சாஸ்திரிகளும் மஹாமஹோபாத்தியாய பண்டித துர்க்காசாண ஸாங்கிய வேதாந்த தீர்த்தரும் அனுவதித்துக் கூறிய தன்மேல் ஸபையோர்களால் ஜயத்துடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இங்கு ஓர் விசேஷம் கூற வேண்டியது அவசியம்.

ஸபை ஆரம்பத்தில் ஒரு பிறவிக்குருடன் ஸபை நடுவே உயர்ந்த ஆஸனத்தில் கொண்டுவந்து அமர்த்தப்பட்டார். ஆனால் அவர் பாடுகிறவர். அதற்கு வேண்டிய ஸாதனங்களுடனும் உட்கார்ந்தார். ஸபை ஆரம்பத்தில் 2-நிமிஷம் இந்துஸ்தானியில் பாடினார். இவர் நடுவே சிரமபரிஹார ஸமயம் பாடச் செய்வதற்கு அமர்த்திருக்கிறார்களென்றே அவர் தேசத்தார் நினைத்தார். ஆனால் அப்படியல்ல இவர் ஆசுவிய. கோரகூணதீர்மானம் முடிந்தவுடன் இவரைப் பாடும்படி கேட்டுக்கொண்டு தூக்கி நிறுத்தினர். உடனே அவர் கோரகூணத்திற்காகப் பேசின மஹான்களுடைய பெயரையும் அவர்கள் கூறிய பிரமாண வசன ஸாங்கியையும் ஸனாதனதர்மத்திற்கு இதுதான் முக்கியமென்று முதல் முதல் இச்சபை கேட்டுக்கொள்ளுகிறதென்றும் வெகு அழகான மெட்டுக்களுடன் பாடியாவரையும் ஆனந்த ஸாகரத்தில் அடியில் அமிழ்த்திவிட்டார். யாவரும் பரவசமடைந்தனர். (தொடரும்)

M. N. சுப்ரம்மண்ய சாஸ்திரிகள்.

நவராத்திரியில் லக்ஷார்ச்சனை
(நெரிஞ்சிப் பேட்டை.)

ஸகல புண்ய நதிகளிலும் சிறந்து தெகூண கங்கை என்று வழங்குகிற அகண்டகாவேரீ: தீரத்தில் விளங்கானின்ற வைசிய

ஐகத்குரு ஸ்ரீமத் தர்மசிவாசார்யஸ்வாமிகள் மடத்தில் சுமார் 250 வருஷத்திற்கு முன்னிருந்த ஸ்ரீ பாஸ்கர தர்மசிவாசார்யஸ்வாமிகள் அவர்கள் இவ்வூரில் சிவாலயம் இல்லாத குறையை நிவர்த்திக்க வேண்டி ஓர் சிவாலயத்தைக் கட்டி ஸ்ரீ காசீகேஷத்திரத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட விசுவநாதேசுவரலிங்கத்தையும் அதற்கு அனுகுணமாக விசாலாக்ஷி அம்பிகையையும் பிரதிஷ்டைசெய்து ஸ்ரீமடத்தின் ஆதரவிலிருந்தே நித்யபூஜை, நித்யோத்ஸவம், பசேஷாத்ஸவம், மாஸோத்ஸவம், ரதோத்ஸவம் முதலிய கைங்கர்யங்களும் நடக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அதன் பிறகு அந்த ஸ்தானத்தில் இருந்து வந்த ஒவ்வொரு மடாதிபதிகளும் சிவ கைங்கர்யத்தில் அத்தியாஸக்தர்களாய்க் கொண்டு பூஜை உத்ஸவம் முதலியவைகளை மேன்மையாகவே நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். சுமார் 70-வருஷத்துக்குமுன் இந்தப் பீடத்தை அடைந்தவரும் லௌகிக வைதிக மார்க்கங்களில் அதிக பரிசயமுள்ளவரும் சிஷ்ய ஜனங்களின் விசேஷமான பிரீதிக்குப் பாத்ரபூதரும் மடத்துக்கு விசேஷமான பூஸ்திதியையும் கௌரவத்தையும் ஸம்பாதித்துப் புதிய நாகரீக முறையில் மடாலயத்தை நிர்மாணம் செய்தவருமான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநாராயண தர்மசிவாசார்யஸ்வாமிகள் அவர்கள் லக்ஷம் ரூபாய்க்கு மேல் சிலவுசெய்து ஷே சிவாலயத்தை அனேகமாக ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்து வைத்தார். அம்மஹானுக்குப் பிறகு தற்காலம் இப்பீடாலங்கிருதாளாய் இருக்கிற ஸ்ரீ சுவாமிகள் அவர்களால் விசேஷ சிரத்தையுடன் திருப்பணியைப் பூர்த்தி செய்து சென்ற ரக்தாக்ஷிஸ்ரூதையீ மஹாகும்பாபிஷேகத்தையும் நடத்தி அதுமுதல் விசேஷமாக பூஜோத்ஸவாதிகள் நடத்தப்பட்டு வருகிற இவ்வூர் சிவாலயத்தில் தத்தகாலம் சிஷ்யானுகூலார்த்தம் பங்களூரில் விஜயம் செய்திருக்கிற ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் ஆக்ஞாபரகாரம் சென்ற வருஷம்போல் ஸ்ரீ விசாலாக்ஷி சமேதரான ஸ்ரீ விசுவநாதேசுவரருக்கு இம்மஹாநவராத்ரோத்ஸவ காலத்தில் ஆஸ்திகர்களான வித்வான்களைக் கொண்டு ப்ரதிதினமும் நடத்தப்பட்ட மஹன்யாஸ பூர்வமான விசேஷ அபிஷேகம், வேதபாராயணம், அம்பிகைக்கு விசேஷமான அலங்காரம் குங்குமத்தாலும் விசேஷ புஷ்பங்களாலும் உத்ஸவ பூர்த்திக்குள் லலிதா லக்ஷார்ச்சனம், வாத்யகோஷ, வேதகோஷங்களுடன் மஹாதீபாராதனாதி உபசாரங்கள் ஸுவா

ஸின் பூஜை பிராம்மண ஸந்தர்ப்பணம் ஸுவாஸின் ஸந்தர்ப்பணம் முதலிய கைங்கர்யங்கள் இது பூலோக கைலாஸமோ என்று எண்ணும்படி பார்ப்பவர்கள் மனதைப் பாவசப்படுத்தியது. 24-10-28 விஜயதசமி தினம் ஸர்வாலங்காரத்துடனும் ஸகல பிருதுகளுடனும் வாத்யகோஷங்களுடனும் நடந்த அம்பிகையின் விஜயயாத்திரை ஸகல ஜனங்களுக்கும் விசேஷ குதுகலத்தை அளித்தது. உத்ஸவசப்தத்தை அர்த்தமுள்ளதாகச் செய்தது. 28-10-28 ல் வழக்கம்போல் அன்னாபிஷேகமும் 29-10-28ல் லக்ஷார்ச்சனைக்கு அங்கமாக விசேஷமான பிராம்மண ஸந்தர்ப்பணமும் அன்று உத்ஸவத்திற்கு வந்திருந்த வித்வான்களுக்கு ஸம்பாவனைகளும் செய்யப்பட்டு உத்ஸவம் பூர்த்தியடைந்தது.

அம்பிகையின் திருவருளால் வெகு காலமாய் மழையில்லாமல் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்த வியவஸாயிகளின் துயாம் நீங்க 15-தினங்களாக விசேஷமான மழைகள் பெய்து குளம் குட்டைகளும் பூர்த்தியாகி விட்டது. “தேவர்களை ஆராதித்தால் அவர்களும் நம்மை திருப்தி செய்து வைப்பார்கள்” என்ற கீதாவசனம் ஒருககாலும் பொய்யாகாதென்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டது. இவ்வுத்ஸவத்தை இவ்வளவு மேன்மையாக நடத்திவைக்கும் விஷயத்தில் ஸ்ரீமடம் ஹேஜண்டு ஸ்ரீனிவாஸயங்கார் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட சிரத்தையும் இவ்வுத்ஸவத்தில் கலந்துகொண்டு மேன்மையாக நடத்திக் கொடுத்த இவ்வூர் ஆஸ்திகர்களின் சிரத்தையும் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

N. K. வேங்கடரமணசாஸ்திரிகள்.

தீபாவளி பண்டிகை.

ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் மகாவிஷ்ணு சன்னதியில் ஜயவிஜய என இரண்டு துவாரபாலகர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் பகவானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்துகொண்டிருப்பவர்கள். ஒரு நாள் பிறும்மதேவர்களுடைய மானஸ புத்திரர்களாகிய ஸனகாதி முனிவர்கள் பகவானை தரிசிக்க வைகுண்டத்திற்கு வந்தார்கள். அவர்களை துவாரபாலகர்களான இருவரும் மதிக்காமலும்,

ஸன்னிதானத்திற்குள் போகவொட்டாமலும் தடுத்துவிட்டார்கள். ஸனகாதியோகிகள் உடனே கோபங்கொண்டு இருவரையும் பூலோகத்தில் அசுரர்களாகப் பிறக்கும்படிக்குச் சபித்துவிட்டார்கள். இதற்குள் மஹாவிஷ்ணுவும் அவ்விடம் வந்து நிகழ்ந்ததையறிந்தார். மூன்று ஜென்மம் தனக்குப் பகைவனாகயிருந்து, தன் கையால் மரணமடைந்து கடைசியில் தன்னுடைய ஸன்னிதானத்திற்கு வரும்படி உத்திரவு செய்தார். அவ்விதமே அவர்கள் முதலாவது ஹிரண்யாசுஷன், ஹிரண்யகசிபு என்றும், இரண்டாவது இராவணகும்பகர்ணனென்றும்; மூன்றாவது கிசபாலன் தந்தவகரன் என்றும் மூன்று ஜென்மங்களெடுத்தார்கள்.

வராஹாவதாரம்:—

அவர்களுடைய முதல்ஜென்மத்தில் இனையோனாகிய ஹிரண்யாசுஷன் பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டிக்கொண்டுபோய் ஆழ்கடலில் ஒளிந்திருந்தான். அப்போது பிறும்மாதிகேவர்கள் துஷ்ட நிகரஹசிஷ்டபரிபாலனார்த்தம் பூவுலகத்தில் அவதாரம் செய்திருக்கும் ப்ரீமஹாவிஷ்ணுவினிடம் சென்று முறையிட்டனர்.

அன்னவர் தேவர்களின் முறைப்பாட்டிற்கு இணங்கி வராஹாவதாரமென்னும் பன்றிருபமெடுத்துக் கடலில் மறைந்திருக்கும் அந்தக்கொடிய இராசுஷத்தைத் தன்னுடைய கத்தி, கதைகளால் ஸம்ஹரித்துப் பூமியைப் பந்து உருவமாக்கித் தன் மூக்கினால் எடுத்துக்கொண்டுவந்து முன்போலிருக்கச்செய்தனர்.

நரகாஸுரன் உற்பத்தி:—

அந்த ஸமயத்தில் பூமாதேவி தன் நாதனுடைய ஸ்வரூபத்தைக்கண்டு மோஹிக்க அவள் ஓர் புத்திரனைப் பெற்றாள். அந்தக் குழந்தைராசுஷதரூபமாயிருந்தபடியால் அதற்குநரகாஸுரன் என்று நாமகரணம் செய்தாள். உடனே பூமாதேவி பகவானை நோக்கி இக்குழந்தை இறக்காவாமளிக்கவேண்டுமென வேண்டினாள். இவன் அஸுரனானபடியால், சாகாவாமளிக்கமுடியாது என்றும், உனக்குத் தெரியாமல் அவன் இறக்கமாட்டானென்றும் சொன்னார்.

அதைக்கேட்ட பூமாதேவியானவள் தான் அணிந்திருந்த ஓர் முத்துமாலையைக் குழந்தைக்கழுத்திலிட்டு அம்மலை அவன் கழுத்திலிருக்குமளவும் அவனை யாரும் கொல்லாதிருக்கவும், தன்னுடையன்றி வேறொருவராலும் அம்மலை அறுபடாதென்றும் ஓர் வரமளித்தாள்.

பிறகு குழந்தை நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ண முமாக வளர்ந்து வந்தான். காலக்கிரமத்தில் சகல வித்தைகளையும் கற்றுக்கொண்டான். உடனே மிகவும் மேன்மையானதும், செழிமையுள்ளதும், பொன்நகர் போன்றதுமான பிராக்ஜோதிட பட்டணத்தைத் தன் குமாரனான நாகாசுரனுக்குப்பூமாதேவி முடி சூட்டி வைத்தான்.

நாகாசுரன் அரசாக்கி:—

நாகாசுரன் தன்னுடைய மந்திரிபிரதானிகளுடன் இராஜ்ய பரிபாலனம் செய்துவந்தான். பத்து திக்குகளிலும் சென்று ஜெயம் பெற்றுக் கடைசியில் தேவலோகஞ்சென்றான். தேவர்களுடன் போர்புரிந்து அங்குள்ள அதிதி குண்டலங்களையும், வருணன் வெண்குடையையும் கைப்பற்றிக்கொண்டு வந்தான். இப்படியாகத் தன்னுடைய இராஜ்யத்தை எல்லாதிசைகளிலும் பாவச் செய்தான். தானே அசுரசிரேஷ்டரென்கிற பெயருடன் மதோன் மத்தனாய் கொர்வங்கொண்டிருந்தான்.

இப்படியிருக்கையில் தன்னுடைய வம்சத்திலுள்ள ஓர் அழகிய கன்னிகையைக் கலியாணம் செய்துகொண்டான். காலக்கிரமத்தில் இவனுக்கு ஓர் ஆண் மகவுபிறந்தது. அக்குழந்தைக்கு பகதத்தன் என்று நாமகரணஞ் செய்து, பாலூட்டி, சீராட்டி, தாலூட்டி மிகவும் மேன்மையாக வளர்த்து வந்தான். அவனுடைய பதினாறுவது வயதில் நாகாசுரன் தன் குமாரனுக்கு மணிமகுடம் சூட்ட ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கையில், தன் மந்திரிமார்களின் சொல்படி அவன் தேவேந்திரன் முடியைக் கொண்டு வரப்பறப்பட்டான். தேவலோகஞ் சென்று இந்திரனுடன் போர் செய்து அன்னவன் அணிந்திருந்த மணிமகுடத்தை அபகரித்துக்கொண்டு வந்து தன்னுடைய புத்திரன் பகதத்தனுக்கு முடிசூட்டிராஜ்யபரிபாலனஞ் செய்யும்படிக்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டுத்தான் மனோல்லாஸமாயிருந்தான்.

மணிமகுடத்தையிழந்த தேவேந்திரன் மிகவும் வருத்தமுற்றவனாய் ஸ்ரீ வைகுண்டவாஸரான மகாவிஷ்ணுவானவர் துஷ்டநிக்ரஹசிஷ்டபரிபாலனார்த்தம் துவாரகையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவாக அவதாரம் செய்திருப்பதையறிந்து,பதிரிகாசரமத்து ரிஷி

களுடன் அன்னவரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். இதையறிந்த பாமாத்மா தேவேந்திரானுக்கபயமளித்து அவ்வசரனுடன் போர் புரியச் சித்தமாய் புறப்பட்டார்.

அச்சமயம் பூமாதேவியின் அவதாரமும், சத்திராதித்தனின் குமாரத்தியும், பகவானுடைய பத்தினியுமாகிய சத்தியபாமா தானும் கூடவருவதாக நாதனை வேண்டினாள். அவளுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி பகவான் அவளையும் அழைத்துக் கொண்டு பிராக்ஜோதிடபுரம் சென்றார்.

யுத்தம்.

அங்கு முதலில் கௌமோதகி என்னும் கிரிதூர்க்கையையும், பிறகு அக்னி, நீர், வாயுதூர்க்கைகளைச் சின்னாபின்னப்படுத்தினார். உடனே நாகாஸூரனுடைய ஸேனாதிபதியின் பாசத்தைத் துண்டித்து அந்தப் பட்டணத்தினுடைய மதில்களைத் தன் கதையா விடித்துச்சேதித்தபிறகு பாஞ்சசன்யம் என்ற சங்கை ஒலித்தார். அதைக்கேட்ட முறன் மஹா கோபத்துடன் பகவானுடன் சண்டைக்கு வந்தான். கிருஷ்ணபாமாத்மா தன்னுடைய அஸ்திரத்தினால் அவன் ஆயுதங்களனைத்தையும் சிதைத்துவிட்டு அவளையும் தன் சக்கிராயுதத்திற்கு இறையாக்கினார். இந்தச் செய்தியைக் கேட்ட அவனுடைய 7 புத்திரர்களும் பகவானுடன் சண்டைக்கு வர அவர்களையும் யமபுரத்திற்கு அனுப்பினார்.

பகவானுக்கும் நாகாஸூரனுக்கும் யுத்தம்.

இப்படியாக முறன் முதலானோர் போரில் மாண்டார்கள் என்ற ஸமாசாரம் கேள்விப்பட்டதும் நாகாஸூரன் மஹத்தான கோபங்கொண்டான். கண்கள் சிவக்க, உதடு துடிக்க, பற்களைக் கடித்துக்கொண்டு ஸகல ஆயுதங்களுடன் யுத்தத்திற்குத் தன் யானையின்பேரில் ஏறிச்சென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை நோக்கிச் சண்டை செய்ய ஆரம்பித்தான். இருவருக்கும் மஹா கொடூரமான சண்டை நடந்தது; நடுவில் பகவான் சற்று மூர்ச்சையடைந்தார். அருகிலிருந்த பூமாதேவியின் அம்சமான சத்தியபாமா வில்லம்பு கொண்டு நாகாஸூரன்மேல் பாணத்தையெய்தாள். உடனே அவன் கழுத்திலிருந்த முத்துமலை அறுபட்டது. மறுபடியும் கிருஷ்ணபகவான் மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்து தனுஸை எடுத்து அஸ்திரங்களைத் தொடுத்து அவனுடைய சி

ஸைக் கொய்தார். இதையறிந்த தேவர்கள் புஷ்பமாறி சொறிந் தனர். துந்துபி முதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கினர்.

அப்போது நாகாஸுரனின் புத்திரனான பகதத்தன் பகவா னிடம் வந்து அபயமளிக்கவேண்டினான். அவரும் அவனுக்கு அபயமளித்தார். பிறகு பகவான் எல்லாரோடும் பிராக்ஜோதிட புரத்திற்குள் சென்று நாகாஸுரனால் கொண்டுவரப்பட்ட அதிதி குண்டலங்களையும், வருணனுடைய வெண்குடையையும், தேவேந்திரனுடைய மணிமகுடத்தையும் அவரவர்களிடம் சேர்ப் பித்தார். சிறைப்படுத்தியிருந்த அநேக ராஜகன்னிகைகளையும் விடுவித்துவிட்டு துவாரகைக்குத் திரும்பினார்.

மேற்சொல்லிய நாகாசுரன் உயிர் போகுந்தருவாயில் பூர்வ ஞானந்தோன்றி பகவானை நோக்கி, “சுவாமி அடியேனுக்கு மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்தையளித்த இத்தினத்தை திருநாளின் ஓர் பெருநாளாகக் கொண்டாட வேண்டுமென்றும், இத்தினமான அற்பிசிமாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் (அபாபக்ஷம்) திரயோதசி விடியற் காலம் சதுர்த்தசியிருக்கையில், எவர்கள் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொண்டு வெந்நீரில் மங்களஸ்நானம் செய்து கோடியுடுத்து பல வித பலகாரங்களைத் தங்களுக்கு அறபணம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு லக்ஷ்மீகடாஷ்டமும், கங்காஸ்நானபலனும் அச்வ மேதயாக பலனும் கொடுத்தருளவேண்டுமென்பிரார்த்தித்தான். பகவானும் அவன் கேட்ட வரத்தையளித்தனர். அத்தினத்தைத் தான் நாம் “தீபாவளி” என்று கொண்டாடி வருகிறோம்.

அந்நாள் முதல் இப்பரதகண்டத்திலுள்ள யாவரும், பிரதி வருஷம் அற்பிசிமாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் திரயோதசியன்றுவிடியற் காலம் வருகிற சதுர்த்தசியில் தம்தம் சுற்றத்தார்களுடன், பந்து மித்திரர்களுடனும் அப்யங்கனஸ்நானம் செய்து, கோடியுடுத்து, அவரவர்களுடைய சக்திக்குத் தக்கவாறு பலவித பலகாரங்கள் செய்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கு அறபணஞ் செய்து அன்ன வரின் கிருபாகடாஷ்டத்திற்குப் பாத்திரர்களாகின்றனர்.

இது ஸ்ரீபாகவதம் தசமஸ்கந்தத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல் லப்பட்டிருக்கின்றது.

K. நாராயணஸ்வாமி அய்யர்,

மீசர் முனிசிபல் ஹைஸ்கூல்.

மத்ப்ராந்திய ப்ராமண மஹாஸபை.

ஸ்ரீகாசிமாநகரில் நடந்த மஹாஸபையால் அதன் தீர்மானங்
களை நிறைவேற்ற அந்தந்த மாஹாணத்திலும் கிளைச்சபைகள்
ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. மத்ப்ராந்தியத்திற்கு மைலாப்பூர் ஸம்ஸு
க்ருத காலேஜ் ப்ரின்ஸிபால் சாஸ்திர ரத்னாகர பிரும்மஸ்ரீ கருங்
குளம் கிருஷ்ணசாஸ்திரிகள் தலைவராகவும், ஸ்ரீ ராஜாசாஸ்திரி
களின் பெளத்திரர் சாஸ்திர ரத்னாகரம் பிரும்மஸ்ரீ யக்ஞஸ்வாய்
சாஸ்திரிகள், ஜம்புகேச்வரம் ஸ்ரீ சங்கரவத்யாலயம் ப்ரின்ஸிபால்
ப்ருமஸ்ரீ விசுவநாதசாஸ்திரி, ஸோமயாஜிகள் இருவரும் உபத்
தலைவர்களாகவும், ப்ருமஸ்ரீ மதுரை தேத்யூர் ஸுப்ரமணியசாஸ்த்
ரிகளும், வெ. ஸோமதேவசர்மாவும் காரயதரிசிகளாகவும் நிய
மிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இச்சபையின் காரியாலயம் 154,
தம்புசெட்டியத் சாந்தாசம்மதத்ல் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.
இதற்கு லெலா பண்டிதர்களும் அங்கத்தனராகச் சேர்வோரும்
வருடச்சந்தா ரு. 1. (ஒன்றே) அது காரியதரிசிக்கு அனுப்பப்
படுவோரும். காசஸபையின் நடவடிக்கைகளைத் தமிழில் அச்
சுட ஏற்பாடாகவருகிறது. இதனை பரசாரவேலையை ப்ருமஸ்ரீ
தேத்யூர் ஸுப்ரமணியசாஸ்திரிகள் நடத்துவார்கள். ஆங்காங்
குள்ள ப்ராமணமஹாஸபைகள் தங்கள் ஸபையின் அங்கத்தவர்
களின் கணக்கையும் நாவாஹகர் பெயர் முதலியவைகளையும்
இத்தலைச்சபைக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும்!

ஸபையில்லாதவிடங்களில் ஸபையை உடனே ஏற்படுத்தவேண்
டும். தர்மத்தை நிர்ணயம் செய்பவரும் அதை ஆசாணக்குக்
கொண்டுவிருவதும் அக்ஷர் கடமையாதலின் இதற்கு ப்ராமண
ஸபை என பெயரிடப்பட்டது. இஜ்ஜாதக்கு மாததரம் ஏதோ
நன்மையைச் செய்ய வந்ததென வரும் அஞ்சவேண்டாம்.
காசியில் நடந்த ஸபைக்கு தன உதவி புரிந்தவர்களும் உடனி
ருந்து வேண்டிய ஸௌகரியங்களைச் செய்தவர்களும் ஸூத்திரியர்
களும் வைசியர்களுமேயாவர். கூடியவரையில் பஞ்சமர்கள் உட்பட
ஸகல வர்ணத்தவர்களுக்கும் தற்காலததையொட்டி இஹபாஸுக
ஹேதுவான தர்மங்களை எடுத்துக்கூறி வேலை செய்ய உத்தேசித்
துள்ளோம். ஒவ்வொரு பண்டிதர்களும் ப்ராமணர்களும் வரு
டச்சந்தா ஒரு ரூபாய் செலுத்த இவ்வவைதக தர்மததஸூபடும்
படி மிகவணக்கமாக வேண்டுகோளும். இதாவர்ணத்தவாஸிக்கும்
தனம் நன்கொடையாக அல்லது வர்ணாசரம் ஸபையங்கத்தினர்
சந்தாவாக ஏற்கப்படும்.

இங்ஙனம் விதேயன்,

ஸ்ரீவத்ஸ, ஸோமதேவசர்மா.